

Arrest

nr. 227 128 van 7 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 26 februari 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 217 997 van 7 maart 2019 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 10 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die *loco* advocaten P. DE LANGE en P. ROELS verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 12 juli 2018 wordt de verzoekende partij aangetroffen in België. Zij verklaart H. B. te heten en de Eritrese nationaliteit te hebben. Op dezelfde dag ontvangt zij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en een inreisverbod (bijlage 13sexies) van drie jaar.

1.2 Op 14 augustus 2018 wordt de verzoekende partij opnieuw aangetroffen. Diezelfde dag ontvangt zij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L). In deze beslissing wordt vermeld dat de echte nationaliteit van de verzoekende partij de alias T. M. L. van Ethiopische nationaliteit is en wordt aangegeven dat de grens waarnaar de verzoekende partij moet worden teruggeleid, in een nieuwe beslissing zal worden bepaald.

1.3 Op 16 augustus 2018 verklaart de verzoekende partij met een vals paspoort van Ethiopië en een visum voor Frankrijk naar de luchthaven van Parijs te zijn gekomen.

1.4 Op 27 augustus 2018 wordt in opvolging van de voormelde beslissing van 14 augustus 2018 een beslissing tot vaststelling van de grens genomen. Deze wordt genomen ten aanzien van T. M. L. van Ethiopische nationaliteit, met vermelding van de alias H. B. van Eritrese nationaliteit. De vastgestelde grens is de grens van Ethiopië. De tegen deze beslissing ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 6 september 2018, bij arrest nr. 208 926, verworpen.

1.5 Op 26 februari 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

"(...) Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer/ die verklaart te heten:

naam: B(...)

voornaam: H(...)

geboortedatum: (...).2000

geboorteplaats: <AANVULLEN - LIEUNAISSANCE>

nationaliteit: Eritrea

In voorkomend geval, ALIAS: L(...)T(...) M(...) (...) /1987, Ethiopië, B(...) H(...), B(...) Ha(...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de een ambetnaar van DVZ op 26/02/2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn/haar arrestatie.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van drie jaar dat hem betekend werd op 12/07/2018

Betrokkene verklaart dat hij door wil reizen naar het Verenigd Koninkrijk. Hij beweert dat hij de Eritrese nationaliteit heeft en niet de Ethiopische. Hij kan niet terug naar het land van herkomst omdat hij er politieke problemen heeft. Wat betreft de nationaliteit van betrokkene, stellen we vast dat de Ethiopische autoriteiten betrokkene ondertussen geïdentificeerd hebben (zie laissez- passer op datum van

17/09/2018). Betrokkene liegt dus over zijn ware naam en nationaliteit. Hij brengt geen concrete redenen aan waarom hij niet terug naar Ethiopië zou kunnen. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij/zij in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hij verklaart dat hij een vrouw en kind in het Verenigd Koninkrijk zou hebben. Dus er is geen familiaal leven in België waar deze beslissing een einde aan zou maken. Er is bijgevolg geen inbreuk op artikel 8 van het EVRM.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Risico op onderduiken:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds één week in België te verblijven. Hij kan dit echter niet aantonen.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughouding valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene gebruikt verschillende namen en doet zich voor als een ERitreër terwijl de Ethiopische autoriteiten betrokkene erkend hebben als hun onderdaan. Bij zijn arrestatie op 25/02/2019 deed hij zich bovendien voor als minderjarige terwijl hij volgens de identificatie van Ethiopië zeker meerderjarig zou zijn (zie alias). Hij probeert op deze manier de autoriteiten te misleiden.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het laatste betekend werd op 14/08/2018. Het is weinig waarschijnlijk dat hij/zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van drie jaar dat hem betekend werd op 12/07/2018. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem/haar werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van drie jaar dat hem betekend werd op 12/07/2018

Betrokkene verklaart dat hij door wil reizen naar het Verenigd Koninkrijk. Hij beweert dat hij de Eritrese nationaliteit heeft en niet de Ethiopische. Hij kan niet terug naar het land van herkomst omdat hij er politieke problemen heeft. Wat betreft de nationaliteit van betrokkene, stellen we vast dat de Ethiopische autoriteiten betrokkene ondertussen geïdentificeerd hebben (zie laissez- passer op datum van 17/09/2018). Betrokkene liegt dus over zijn ware naam en nationaliteit. Hij brengt geen concrete redenen aan waarom hij niet terug naar Ethiopië zou kunnen. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij/zij in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hij verklaart dat hij een vrouw en kind in het Verenigd Koninkrijk zou hebben. Dus er is geen familiaal leven in België waar deze beslissing een einde aan zou maken. Er is bijgevolg geen inbreuk op artikel 8 van het EVRM.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de een ambetnaar van DVZ op 26/02/2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds één week in België te verblijven. Hij kan dit echter niet aantonen.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene gebruikt verschillende namen en doet zich voor als een Eritreër terwijl de Ethiopische autoriteiten betrokkene erkend hebben als hun onderdaan. Bij zijn arrestatie op 25/02/2019 deed hij zich bovendien voor als minderjarige terwijl hij volgens de identificatie van Ethiopië zeker meerderjarig zou zijn (zie alias) Hij probeert op deze manier de autoriteiten te misleiden.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het laatste betekend werd op 14/08/2018. Het is weinig waarschijnlijk dat hij/zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van drie jaar dat hem betekend werd op 12/07/2018. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem/haar werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van drie jaar dat hem betekend werd op 12/07/2018

Betrokkene verklaart dat hij door wil reizen naar het Verenigd Koninkrijk. Hij beweert dat hij de Eritrese nationaliteit heeft en niet de Ethiopische. Hij kan niet terug naar het land van herkomst omdat hij er politieke problemen heeft. Wat betreft de nationaliteit van betrokkene, stellen we vast dat de Ethiopische autoriteiten betrokkene ondertussen geïdentificeerd hebben (zie laissez- passer op datum van 17/09/2018). Betrokkene liegt dus over zijn ware naam en nationaliteit. Hij brengt geen concrete redenen aan waarom hij niet terug naar Ethiopië zou kunnen. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij/zij in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hij verklaart dat hij een vrouw en kind in het Verenigd Koninkrijk zou hebben. Dus er is geen familiaal leven in België waar deze beslissing een einde aan zou maken. Er is bijgevolg geen inbreuk op artikel 8 van het EVRM.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Vasthouding (...)

1.6 Op 7 maart 2019, bij arrest nr. 217 997, verwerpt de Raad de bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingestelde vordering tot schorsing tegen de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Ambtshalve stelt de Raad zijn onbevoegdheid vast met betrekking tot het onderdeel van de bestreden beslissing dat de vasthouding betreft.

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In de mate dat de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving vervat in de bestreden beslissing, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering in deze mate onontvankelijk is.

3.2 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing op.

Artikel 39/82, § 1, vierde en vijfde lid van de vreemdelingenwet luiden als volgt:

“De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij op 4 maart 2019 tegen de bestreden beslissing een vordering tot schorsing indiende bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Op 8 maart 2019 diende zij, door middel van het thans voorliggende verzoekschrift, opnieuw een (gewone) vordering tot schorsing in tegen deze beslissing. Zoals hoger reeds aangegeven, verwierp de Raad de bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediende vordering tot schorsing bij arrest nr. 217 997 van 7 maart 2019. Uit dit arrest blijkt dat deze verwerping is gesteund op de vaststelling dat de verzoekende partij geen ernstige middelen had aangevoerd en bijgevolg niet op de vaststelling dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond. In het betrokken arrest wordt daarentegen uitdrukkelijk vastgesteld dat het uiterst dringende karakter van de vordering vaststaat. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat de door middel van het huidig verzoekschrift ingediende vordering tot schorsing werd ingediend in strijd met artikel 39/82, § 1, vierde en vijfde lid van de vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting van 3 oktober 2019 heeft de verzoekende partij geen specifieke opmerkingen met betrekking tot de voormelde exceptie, maar verwijst zij slechts naar haar verzoekschrift. Hiermee kan zij dan ook geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de Raad.

De exceptie van de verwerende partij wordt bijgetreden. De vordering tot schorsing is onontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

“In de beslissing tot terugleiding naar de grens wordt verzoeker teruggeleid naar Ethiopië.

In casu blijkt echter uit de bestreden beslissing dat de DVZ zich baseerde op een valse paspoort van verzoeker dewelke hij bemachtigt heeft in Ethiopië om naar Frankrijk te gaan.

Verzoeker is dan ook duidelijk dat hij de Eritrese nationaliteit heeft en dat hij een valse paspoort heeft bemachtigd in Ethiopië om naar Frankrijk te gaan.

Naar aanleiding van de betekening heeft verzoeker dan ook nogmaals duidelijk verklaart dat hij van Eritrea komt en dat hij zodoende weigerde om de beslissing te tekenen.

Ook ten aanzien van de heer S(...) S(...) heeft verzoeker dit verklaard:

“Ci dessous les informations complémentaires, je vous envois en parallèle un mail en tant qu'hébergeur.

Il est érythréen du village de O(...) parti vers 2012/2013 (à vérifier???)

La police voulait l'enrôler de force dans l'armée Érythréenne, il a été arrêté avec deux autres personnes A(...) g/M(...) et F(...) YE(...), ils sont probablement au soudan..

Il a été capturé à O(...) et lors du transport par la police vers H(...).

A été tabassé par la police durant le transport et s'est échappé...visage cote gauche avec cicatrices, peut être ailleurs, je lui ai demandé de se présenter au service médical du centre pour faire les constatations(mercredi) je ne sais s'il a eu l'occasion de le faire Est arrivé en France en juin 2018 avec un faux Passeport était au nom de T(...) M(...), enregistrer à l'ambassade de France, visa Shanghai de 5 jours, prise d'empreinte à l'ambassade.

Toute ces informations ont été obtenus par téléphone, via un compatriote Il parle uniquement tigrinia, et un peu d'anglais.” (stuk 2)

Het is dan ook algemeen geweten dat veel Eritreeërs naar Ethiopië gaan om middels een valse paspoort naar Europa te reizen.

Het is dan ook duidelijk dat verweerster hem naar het verkeerde land zal uitwijzen waardoor verweerster niet naar zijn land van herkomst uitgewezen zal worden.

Dit maakt derhalve een schending uit van het zorgvuldigheidbeginsel in het licht van artikel 3 EVRM is aangetoond.”

4.2 Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Artikel 3 van het EVRM luidt als volgt:

“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen”.

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; EHRM 26 april 2005, *Muslim/Turkije*, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming moeten worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 78; EHRM 28 februari 2008, *Saadi/Italië*, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 108 *in fine*). Het komt de verzoekende partij toe om een begin van bewijs te leveren van zwaarwegende gronden die aannemelijk maken dat zij bij verwijdering naar het land van bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (zie EHRM 11 oktober 2011, *Auad/Bulgarije*, § 99, punt (b) en RvS 20 mei 2005, nr. 144.754).

In casu wijst de verzoekende partij erop dat zij in de beslissing tot terugleiding naar de grens wordt teruggeleid naar Ethiopië. Zij stelt dat blijkt dat de gemachtigde zich baseerde op haar vals paspoort dat zij in Ethiopië heeft bemachtigd om naar Frankrijk te gaan. Zij geeft aan dat zij dan ook duidelijk is dat zij de Eritrese nationaliteit heeft en dat zij een vals paspoort in Ethiopië heeft bemachtigd om naar Frankrijk te gaan. Zij stelt dat zij naar aanleiding van de betekening dan ook duidelijk heeft verklaard dat zij van Eritrea komt en dat zij zodoende weigerde om de beslissing te tekenen. Vervolgens citeert de verzoekende partij een verklaring van de heer S. S. Zij besluit dat dan ook duidelijk is dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar naar het verkeerde land zal uitwijzen, waardoor zij niet naar haar land van herkomst zal worden uitgewezen.

De Raad wijst erop dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds op 12 juli 2018 in België werd aangetroffen en dat reeds op 31 augustus 2018, in een beslissing tot vaststelling van de grens, werd vastgesteld dat de verzoekende partij de Ethiopische en niet de Eritrese nationaliteit heeft. Hiervoor werd verwezen naar opzoeken in het visuminformatiesysteem (hierna: VIS), op basis van de vingerafdrukken van de verzoekende partij. Er wordt aangegeven dat zij op 10 april 2018 bij de Franse autoriteiten in Addis Abeba een Schengenvisum kort verblijf heeft aangevraagd en bij deze aanvraag haar origineel, Ethiopisch paspoort heeft voorgelegd. In deze beslissing wordt er reeds op gewezen dat biometrische gegevens in het VIS zijn verwerkt, dat het Ethiopisch paspoort bij de afgifte van het visum grondig op authenticiteit is gecontroleerd en dat de aanvrager zich in persoon moet aanbieden, zodat het niet aannemelijk is (als het de eerste aanvraag betreft) dat de verzoekende partij gebruik heeft kunnen maken van een vals of vervalst paspoort. Tevens wordt erop gewezen dat de verzoekende partij bovendien met dit paspoort naar Frankrijk is gereisd en toegang kreeg tot de Schengenzone, en dat haar paspoort aan de buitengrens nogmaals op authenticiteit werd gecontroleerd. De gemachtigde geeft aan dat de verzoekende partij niet het minste concrete bewijs aanbrengt dat het paspoort een vervalsing was, en besluit dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat zij over de Eritrese nationaliteit beschikt en niet over de Ethiopische.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat op 22 augustus 2018 door attaché B. B. van de Identificatiecel (CID) van de Dienst Vreemdelingenzaken een verzoek werd gericht aan de heer A. B. W. van het Ethiopische ministerie van Buitenlandse Zaken. Hierin werden de persoonsgegevens van de verzoekende partij meegedeeld (met name haar alias T. M. L.) en ook informatie omtrent het paspoort (met name het nummer en de geldigheid tot 18 oktober 2021). Er wordt om medewerking gevraagd om

in het kader van de admissieprocedure tussen de Europese Unie en Ethiopië de identificatie en nationaliteitsverificatie te vergemakkelijken. In een schrijven van 17 september 2018 deelt het Ethiopische ministerie van Buitenlandse Zaken mee dat het een verificatie van de nationaliteit van (onder meer) de verzoekende partij heeft doorgevoerd en dat blijkt dat zij de Ethiopische nationaliteit heeft.

In de eerste plaats wijst de Raad erop dat de verzoekende partij niet betwist dat T. M. L. een door haar gebruikte alias is. Ook heeft de verzoekende partij bij de betekening van de bestreden beslissing inderdaad aangegeven dat zij geen Ethiopiër is en heeft zij geweigerd te tekenen. Vervolgens wijst de Raad erop dat de beweringen van de verzoekende partij dat zij de Eritrese nationaliteit heeft en dat het om een vals Ethiopisch paspoort gaat, worden tegengesproken door objectieve gegevens in het administratief dossier. De Ethiopische autoriteiten hebben immers officieel aangegeven dat de verzoekende partij de Ethiopische nationaliteit heeft. De motivering van de bestreden beslissing in dit verband beantwoordt dan ook aan de gegevens die blijken uit het administratief dossier. De gemachtigde kwalificeert het voormelde schrijven van 17 september 2018 weliswaar verkeerdelijk als een "*laissez-passer*", maar dit heeft geen invloed op de vaststelling dat de verzoekende partij officieel werd geïdentificeerd door de Ethiopische autoriteiten. Aan de voormelde objectieve gegevens in het administratief dossier kan ook geen afbreuk worden gedaan door de bij het verzoekschrift gevoegde verklaring van de heer S. S., waarin deze laatste stelt de eigen verklaringen van de verzoekende partij weer te geven. De verzoekende partij kan dan ook niet aannemelijk maken dat zij niet de Ethiopische, maar de Eritrese nationaliteit heeft. Bijgevolg kan zij ook niet aannemelijk maken dat zij naar het verkeerde land zal worden uitgewezen worden en dat op deze manier een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 3 van het EVRM voorligt.

Bijkomend merkt de Raad op dat de verzoekende partij geen enkel concreet element aanbrengt op grond waarvan zij meent dat zij door een terugleiding naar Ethiopië een risico in het licht van het voormelde artikel 3 zou lopen, zodat zij een schending van artikel 3 van het EVRM ook in deze zin niet aannemelijk maakt.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 3 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

4.3 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE